

VENDIM
Nr. 55, datë 24.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:		
Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese	
Vladimir Kristo	anëtar i	“ “
Gani Dizdari	anëtar i	“ “
Besnik Imeraj	anëtar i	“ “
Fatos Lulo	anëtar i	“ “
Fatmir Hoxha	anëtar i	“ “

me sekretare Belma Lleshi, në datën 6.6.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 21 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Albert Noçka, Agim Kroi

SUBJEKT I INTERESUAR: Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, Tiranë

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2016-571, datë 3.3.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/1/f, 132/1 dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27, 28, 30, 76, 81/1 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuësve, që kërkuan pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:
I

1. Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP), Tiranë, me vendimin nr. 100/1, datë 26.8.2000, ka vendosur: *“Të njohë shtetasen Natalia Noçka pronare mbi pronën e përbërë nga një parcelë nr. 41, me sipërfaqe 1176 m², e ndodhur në Tiranë, në zonën mbrapa stadiumit “Qemal Stafa”, me kufizimet: nga lindja me rrugë, perëndimi me parcelën 31, jugu me parcelën 33 dhe veriu me shëtitore...”*.

2. Me kontratën e shitjes nr. 1991/433, datë 26.10.2000, shtetasja Natalia Noçka ia ka shitur pasurinë e mësipërme kërkuësve Agim Kroi dhe Albert Noçka, të cilët e kanë regjistruar në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP), Tiranë.

3. Në vitin 2007, Avokatura e Përgjithshme e Shtetit i është drejtuar Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (AKKP) Tiranë për kundërshtimin e vendimit nr. 100/1, datë 26.8.2000, të ish-KKKP-së Tiranë, i dhënë në favor të subjektit të shpronësuar Natalia Noçka.

4. AKKP-ja Tiranë, me vendimin nr. 156, datë 8.8.2007, ka vendosur konstatimin absolutisht të pavlefshëm të vendimit nr. 100/1, datë 26.8.2000 të ish-KKKP-së Tiranë, me arsyetimin se trualli i kthyer në natyrë subjektit të interesuar nuk ishte i lirë, por i zënë me ndërtime publike, për rrjedhojë ish-pronari duhej të ishte kompensuar. Kundër vendimit të AKKP-së kërkuësit kanë paraqitur kërkesëpadi pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me objekt konstatimin të pavlefshëm të tij.

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 4428, datë 31.5.2010, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë.

6. Mbi ankimin e kërkesve, me vendimin nr. 961, datë 4.5.2011, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 4428, datë 31.5.2010, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

7. Me vendimin nr. 00-2012-1645, datë 6.7.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga Albert Noçka dhe Agim Kroj.

8. Mbi kërkesën e kërkesve, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 25, datë 21.3.2013, ka vendosur shfuqizimin e vendimit nr. 00-2012-1645, datë 6.7.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke argumentuar se gjatë gjykimit Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar parimin e paanësisë.

9. Pas vendimit të Gjykatës Kushtetuese çështja është kthyer për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë dhe Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), me vendimin nr. 00-2016-571, datë 3.3.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit.

II

10. **Kërkesit, Albert Noçka dhe Agim Kroj**, i janë drejtuar përsëri Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për shfuqizimin e vendimit nr. 00-2016-571, datë 3.3.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, duke pretenduar se është rrjedhojë e një procesi jo të rregullt ligjor. Kërkesit, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar shkaqet për shfuqizimin e vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

10.1 Është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, pasi kërkesit nuk kanë pasur të drejtë të marrin pjesë dhe të mbrohen gjatë procedimit administrativ.

10.2 Është cenuar parimi i sigurisë juridike, në aspektin e parimit të të drejtave të fituara dhe pritshmërive të ligjshme që rrjedhin nga vendimi nr. 100/1 i ish-KKKP-së Tiranë, i cili krijon tek individit të njëjtat pritshmëri që krijon një vendim gjyqësor. Gjykatat nuk kanë respektuar vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr. 27, datë 26.5.2010, i cili ka shfuqizuar dispozitat ligjore që i njihnin drejtorit të AKKP-së kompetencën për të shfuqizuar vendimet e ish-KKKP-ve. Edhe pse në rekurs janë parashtruar shkeljet e konstatuara në shkallët më të ulëta të gjykimit, të cilat janë tërësisht brenda fushës së shqyrtimit nga Gjykata e Lartë, kjo e fundit ka vendosur mospranimin e rekursit për shqyrtim në seancë gjyqësore, duke mos korrigjuar mangësitë e gjykatave më të ulëta në plotësimin e standardeve dhe elementeve të një procesi të rregullt ligjor.

11. **Subjekti i interesuar, Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë**, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkesve

12. Gjykata vlerëson se kërkesit legjitimohen *ratione personae*, pasi parashikohen si subjekte nga nenet 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Kërkesit legjitimohen *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit të parashikuar nga ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar. Lidhur me legjitimimin *ratione materiae*, kërkesit kanë pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor pasi nuk kanë marrë pjesë gjatë shqyrtimit administrativ, si dhe cenimin e parimit të sigurisë juridike gjatë gjykimit nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, pretendime të cilat hyjnë në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese.

B. Për themelin e çështjes

B.1. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për t’u thirrur dhe dëgjuar nga organi administrativ

13. Kërkesit kanë pretenduar se është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, pasi nuk janë thirrur për t’u dëgjuar dhe mbrojtur nga organi administrativ.

14. Gjykata konstaton se pretendimi i kërkesve është parashtruar si gjatë gjykimit të zakonshëm

edhe në kërkesën e mëparshme të paraqitur në Gjykatën Kushtetuese, e cila me vendimin nr. 25, datë 21.3.2013, pasi e ka shqyrtuar, e ka vlerësuar si të pabazuar.

15. Për sa më sipër, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuar se është cenuar e drejta për t'u dëgjuar nga organi administrativ konsiderohet gjë e gjykuar.

B.2. Për pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike

16. Kërkuar në kërkesën e tyre kanë parashtruar se gjatë gjykimit të çështjes nga gjykatat e zakonshme është cenuar parimi i sigurisë juridike në aspektin e parimit të të drejtave të fituara dhe pritshmërive të ligjshme që rrjedhin nga vendimi nr. 100/1 i ish-KKKP-së, Tiranë, i cili krijon tek individit të njëjtat pritshmëri që krijon një vendim gjyqësor. Sipas tyre, gjykatat nuk kanë respektuar vendimin nr. 27, datë 26.5.2010, të Gjykatës Kushtetuese, i cili ka shfuqizuar dispozitat ligjore që i njihnin drejtorit të AKKP-së kompetencën për të shfuqizuar vendimet e ish-KKKP-ve. Gjykatat nuk kanë mbajtur në konsideratë faktin e pasojave juridike të vendimeve të Gjykatës Kushtetuese.

17. Gjykata ka konstatuar se gjatë gjykimit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, kërkuar kanë paraqitur kërkesë për pezullimin e gjykimit dhe dërgimin e çështjes në Gjykatën Kushtetuese për shqyrtimin e pajtueshmërisë me Kushtetutën e Republikës të neneve 16/1 shkronjat “c” dhe “ç”, dhe 18/1 të ligjit nr. 9235, datë 29.7.2004, “Për kthimin dhe kompensimin e pronës”, të ndryshuar. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesës për pezullim. Ndërkohë para përfundimit të çështjes në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 27, datë 26.5.2010, ka vendosur shfuqizimin e neneve 15 dhe 16 të ligjit nr. 9235, datë 29.7.2004, “Për kthimin dhe kompensimin e pronës”, të ndryshuar.

18. Kërkuar pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike e kanë parashtruar në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë, si dhe në kërkesën e mëparshme të paraqitur në Gjykatën Kushtetuese. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi, me vendimin nr. 00-2012-1645, datë 6.7.2012, ka vendosur mospranimin e rekursit. Gjatë shqyrtimit të çështjes me objekt shfuqizimin e vendimit të sipërcituar të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, Gjykata Kushtetuese ka vendosur refuzimin e kërkesës për pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike, pasi nuk është arritur shumica e kërkuar për vendimmarrje, dhe pranimin e kërkesës për pretendimin e cenimit të parimit të paanësisë nga Gjykata e Lartë. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë pas rishqyrtimit të çështjes, me vendimin nr. 00-2016-571, datë 3.3.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit. Në këto kushte, kërkuar kanë riparaqitur kërkesën në Gjykatën Kushtetuese, duke parashtruar të njëjtin pretendim lidhur me cenimin e parimit të sigurisë juridike.

19. Gjykata në përfundim të shqyrtimit të çështjes në seancë plenare vëren se pretendimi i kërkuar nuk arriti të merrte shumicën e votave të gjyqtarëve prej 5 anëtarësh të kërkuar nga ligji. Sipas nenit 72/2 të ligjit nr. 8577/2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, vendimet e Gjykatës Kushtetuese merren me shumicën e votave të të gjithë gjyqtarëve të saj. Gjatë shqyrtimit të çështjes, 3 gjyqtarë votuan për pranimin e kërkesës dhe 3 për rrëzimin e saj¹. Nisur nga ky fakt, bazuar në nenin 73 të këtij ligji, për shkak të mosformimit të shumicës prej 5 gjyqtarësh, kërkesa konsiderohet e rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe neneve 72 dhe 73 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

¹ Votuan për pranimin e kërkesës gjyqtarët: Bashkim Dedja, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha. Votuan për rrëzimin e kërkesës gjyqtarët: Gani Dizdari, Besnik Imeraj, Fatos Lulo.

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Gani Dizdari, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Fatos
Lulo, Besnik Imeraj